

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΘΕΑΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. «Τὰ Γεράκια»
δρᾶμα σὲ 4 πράξεις τοῦ κ. Θ. Λ. Θωμᾶ.

Η ξερή μίμηση τῆς φύρμας τῶν παλαιῶν δραμάτων ποὺ ἔχει τὴν περσότερη πέραστη, σταύρος λογής δραματικοὺς ἀγῶνες, μᾶς ἐδώσε παράδειγμα τελευταῖα τὰ «Γεράκια», ἔργο βραβεμένο ἀπὸ τὸν περιφημό «Ἐλληνικὸ Φιλολογικὸ σύλλογο» τῆς Ηόλης.

Ο κ. Θωμᾶς θρεμένος ἀπὸ τὰ δραματουργήματα τῆς σειρᾶς τῶν «Διούδο Ορφανῶν» καὶ τῆς «Λαυρεντίας» Ηέλι, σε νὰ ξαναφέρῃ στὴν ἐποχή μας τὴ σκηνική συγκίνηση μὲ τὰ δύο γγωστὰ στοιχεῖα, τὸ ἀπαραίτητο ζήτημα τιμῆς ἀπὸ τῇ μιᾷ μεριά, τοὺς φόνους, τὰ δηλητήρια καὶ τοὺς αὐτοχειρισμοὺς ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ο τίλος τοῦ ἔργου συμβολίζει τοὺς κακοὺς ἀθρώπους τῆς κοινωνίας ποὺ μὲ τὸν πλοῦτο τους πλανεύουν τὰθῷα κορίτσια καὶ τοὺς ἀρπάζουν σὰν ὅρνια, τὴν τιμή. Φυσικὰ τὸ δρᾶμα ξετυλίγεται σὲ ρωμαντικὴ καθαρεύουσα, μὲ διάλογο τρομαχτικὸ στὴν ὑπερβολὴ του καὶ μὲ σλες. τὶς ταιριαζούμενες ποιητικότητες καὶ λυρισμολογίες, χιλιοπατημένες ίσα μὲ τὴν ὥρα ἀπὸ κάθε ἀγαθὸ ἀθρωπὸ ποὺ νομίζει πῶς ἔχει μέσον τοῦ τὸ ἀψηλὸ δαιμόνιο τῆς Τέχνης, σταματημένης κατὰ τὴν ἀντίληψή του στὰ μισὰ τοῦ περασμένου αἰώνα, στοὺς καλοὺς ἐκείνους καιροὺς πεὶ δὲν εἶχανε φανερωθῆ ἀκόμα οἱ ἐκφυλισμένοι «ἀνατροπεῖς τῶν κοινωνικῶν καὶ θρησκευτικῶν δοξασιῶν τοῦ ὑγιοῦς λαοῦ, Ἰψένιός τις, Μα-

τερλίγκιός τις, Χαουπταμάνιός τις καὶ οἱ εὐάριθμοι τούτων μαθηταί».